

лицнитѣ сѫдници или чиновници, по времето на испълненіето на тѣхнитѣ обязанности, по писмена заповѣдь отъ Предсѣдателя, са тутакси олавятъ и запиратъ. И като са разгледа испытътъ имъ въ разстояніе на двадесетъ и четвери часа, спорѣдъ изложеніето, което са съчинява отъ надлежния чиновникъ, и което показва достонаказателното дѣло, по рѣшеніето на сѫдилището са запиратъ отъ двадесетъ и четвери часа до една седмица, и са наказватъ на парична глоба до двадесетъ сребръни петацы. Ако виновнитѣ не сѫ са оловили на часа, реченытѣ наказанія са отсѫждатъ върху имъ заочно (отсѫщественно); но, ако въ разстояніе на десетъ дни отъ съобщеніето на заочното рѣшеніе право на истытъ или въ обтилищата имъ, додатъ самоволно да са запрѣтъ, въ такъвъ случай иматъ право да направятъ прекотажене противъ рѣшеніето, което ги е осѫдило.

Чл. 27.) Ако са види за нужно че виновнитѣ трѣбда да са накаже на побѣжкъ наказанія отъ горѣречениетѣ, работата са възлага на надлежното сѫдилище, което сѫди за престъпленія, или на опуй, което сѫди за злодѣянія, да сѫди и възложи наказаніето, съгласно съ постановленіята на наказателния Законъ.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

*За дохождането на противнитѣ страни предъ сѫдилището
и за разгледането на сѫдбата имъ.*

Чл. 28.) Противнитѣ страни сѫ длѣжни или самолично да са представятъ на сѫдилището, или да проводѣятъ свои повѣренни (векилы), законно опредѣлени. Законна повѣренностъ (векилликѣ) е онѣзъ, която са дава парочно за сѫдбата, за която са касае; но и общата повѣренностъ, която може да обнеме тѣзи сѫдба, са счита законна. Повѣренността са дава или чрѣзъ званиченъ документъ, или чрѣзъ особить, който носи подписката или печата на даятеля ѝ, или която са написва на призовката; но ако не са даде званично, само